

เทศน์เช้า วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระนะ วันพระๆ อตุตา หิ อตุตโน นาโก ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน แต่กว่าจะเป็นตนเป็นที่พึ่งแห่งตน มันต้องได้รับการพุ่มพักมาจากพ่อแม่ครูบาอาจารย์

เราเกิดมาเรามีพ่อแม่แม่ใจ พ่อแม่คุ้มครองดูแลมา รักษาма เห็นไหม สัตว์บางประเภท เวลามันเกิดแล้วมันหากินเองได้เลย แต่มากมายมหาศาล พ่อแม่ต้องดูแลมันใจ อย่างเช่นนก ถ้าพ่อแม่ไม่เอาอาหารมาป้อนมัน มันตายหมดนะ

นี่เหมือนกัน กว่าเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาใจ เราเกิดมาแล้วสภาคกรรม กรรมร่วมกัน เกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกเพราะพ่อแม่ให้ชีวิตนี้มา พ่อแม่เลี้ยงดูพุ่มพักขึ้นมาจนเติบโตใหญ่ขึ้นมา

กตัญญูกตเวทิตาเป็นเครื่องหมายของคนดี

คนดี คนดีไม่เถียงพ่อเถียงแม่ ถ้าพ่อแม่จะมีปัญหามากมายขนาดไหน แล้วมันก็มี มีเพราะอะไร

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ได้สร้างเวรสร้างกรรมกันมา

พ่อแม่ที่ถูกต้องชอบธรรม สิ่งนั้นมหัศจรรย์มาก ให้ได้ทั้งนั้น ความรักของพ่อของแม่เป็นความรักที่สะอาดบริสุทธิ์ใจ แต่ถ้าเป็นความรักของทางโลก นั้นรักด้วยความเห็นแก่ตัว เพราะมีตัวมีตนมันถึงรักเขา ถ้าไม่มีตัวมีตน มันจะไปรักใคร่ อากาศไปรักใคร่ละ อากาศมันพัดไปตามธรรมชาติของมัน

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ นี่ใจ แสงจันทร์ แสงพระอาทิตย์สาดส่องไปทั่วจักรวาล ใครจะได้รับผลประโยชน์ ไม่รับผลประโยชน์ มันอยู่ที่คนโง่หรือคนฉลาดต่างหาก

นี่ก็เหมือนกัน ในพระพุทธศาสนาสอน สอนให้ทำความสงบของใจเข้ามาก่อน ทำความสงบของใจเข้ามาก่อน ถ้าใจมันสงบระงับเข้ามา มันจะวินิจฉัยทุกอย่างได้ถูกต้องชอบธรรม ถ้าจิตมันไม่สงบเข้ามา มันก็อยู่ที่สถานการณ์

หลายๆ คน มือใครยาว สาวได้สาวเอา อะไรผ่านมามันหยิบต้อง จับต้องหมดนะ

แต่เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านสอนไว้ ทำความสงบของใจเข้ามาก่อน ใจสงบระงับแล้วนะ สิ่งใดที่ใจมันอิ่มมันเต็มแล้ว สิ่งใดที่ผ่านมา มันคัดมันแยกแล้ว ถูกหรือผิด

อะไรที่มันเป็นของลวงโลก อะไรที่เป็นของความไม่จริง มันผ่านมามันทั้งนั้นนะ มันอยู่ที่เราจะจับต้องสิ่งใดไง ถ้ามันหิวมันโหย เห็นไหม น้ำท่วม อดอาหาร ๔ วัน ๕ วันนะ เจ็บแค้นน่าดูเลยละ เจ็บแค้นเพราะมันไม่มีใครดูแลๆ ใจ แต่คนที่มีสติปัญญาขึ้นมา เขาจะรักษาตัวของเขา ถ้ารักษาตัวของเขา เห็นไหม

สิ่งที่มีอำนาจมากที่สุด คือสติปัญญาของเรา

อธิปไตยๆ เทียบพึ่งพาอาศัยเขาทั้งนั้นนะ แต่จริงๆ แล้ว จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เอ็งเกิดที่ไหน เอ็งเกิดอย่างไร เอ็งเกิดในสถานะไหน นี่ไง เกิดในประเทศอันสมควร เกิดในท้องที่ใด เกิดในสถานที่ใด เกิดจากพ่อแม่สิ่งใด เกิดในสัมมาทิฐิหรือมิจฉาทิฐิ เกิดที่ไหน แค่อะไรนะ ยังไม่เป็นความจริงเลย

ถ้ามีความจริงขึ้นมาะ เรามีสติปัญญาของเรา เพราะการเกิดมันเป็นผลของวัฏฏะ มันต้องเกิดต้องดับอยู่แล้ว เกิดแน่นอน แล้วก็ดับแน่นอน ไปธรรมชาติของมัน แต่เกิดแล้วได้อะไร ชีวิตนี้คืออะไร เกิดมาทำไม แต่ละภพแต่ละชาติเพราะอะไร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เราเวลาน้อย อายุแค่ ๘๐ ปี ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย นี่ไง พระศรีอริยเมตไตรยสร้างมามากมายมหาศาลอายุ ๘๐,๐๐๐ ปี แล้วโลกจะเจริญไปอีกแบบหนึ่งเลย เกิดที่ไหน เกิดเมื่อไหร่ เกิดอย่างไร

แล้วถ้าเป็นตัวเราละ

นี่ไง น้ำท่วม ตายหมดนะ ฟังเขาไป

แต่ถ้าเรามีสติปัญญา คนที่เขาหักตอนอาหารของเขาไว้ เขามีสำรองของเขาไว้ ชาติที่เจริญแล้วเขาเตรียมตัวพร้อมของเขา ถ้ามีภัยพิบัติของเขา เขารักษาตัวรอดของเขาได้ ถ้ารักษาตัวรอดของเขาได้ เขาไม่หวังพึ่งพิงใครทั้งสิ้น แต่ชาติที่เจริญเขามีสวัสดิการดีกว่านี้อีก แต่ดีกว่านี้มันก็เรื่องสถานะไง เรื่องสาธารณะ เรื่องของสังคม

เราเกิดมาที่ไหน เกิดเมื่อไหร่ เกิดอย่างไร

พระพุทธศาสนา เราถึงเห็นบุญคุณของปู่ย่าตายายของเรา เลื่อนนับถือพระพุทธศาสนา ค้ำครองดูแลพระพุทธศาสนา มา แล้วค้ำครองด้วยมีสติมีปัญญานะ ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา มันก็เป็นแค่พิธีกรรม แค่วรรณโลก แค่วงโลก แล้วมันก็เป็นแค่พิธีกรรม

แต่ถ้ามีผู้ที่มีวาสนา พิธีกรรมก็พิธีกรรม ไม่ปฏิเสธนะ หน้าหนาว เรานั่งกันอยู่ที่นี่ เครื่องนุ่งห่มมันก็ป้องกันหนาวไง อาหารก็เพื่อแก้หิวไง ประเพณีวัฒนธรรมก็เรื่องดีงามไง มันไม่เสียหายอะไร แต่เป็นเรื่องโลก

ภาวนามากกว่านั้นเยอะ

ถ้าภาวนามันต้องคนมีวาสนาไหม ถ้ามีวาสนาขึ้นมา เขาจะฝึกหัดของเขาเข้ามา แล้วถ้าสิ่งใดเกิดขึ้นนะ ไม่เชื่อ ไม่เชื่อ ไม่เชื่อ กาลามสูตร มันจริงตรงไหน มันมีอะไรจริง ถ้ามันเป็นจริง มันมีอะไรบ้าง

ถ้าเป็นข้อเท็จจริงนะ มันลบล้างกันไม่ได้ ลบล้างไม่ได้หรอก ใครจะลบล้างอย่างไรมันก็ปัจจัยตั้ง สันติภูมิโกนัง พระพุทธศาสนา ไหว อุตตา หิ อุตตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนไง แล้วสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดคือใจของตนไง แล้วใจของตน อธิปไตยของตนไง แล้วมันมีคุณค่าตรงไหนล่ะ

ตรงที่มีสติมีปัญญานี้ไง

ถ้าไม่มีสติปัญญาขึ้นมา มันเหลวไหล ไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นเป็นอัน แล้วถ้ามันเหลวไหล ไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นเป็นอันนะ มันก็หวังพึ่งพาอาศัยเขาทั้งนั้นนะ หวังพึ่งพาอาศัยใคร หวังพึ่งพาอาศัยอาศัยชั่วคราวทั้งนั้นนะ

เวลาพระสารีบุตรไม่เชื่อแม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ดูประวัติพระสารีบุตรสิ เริ่มต้นเป็นลูกเศรษฐี ไปเที่ยวสวนกุหลาบครั้นมา ถึงเวลามีวาสนาขึ้นมามันไม่สนุกแล้ว เวลาจะออกบวช ไปออกบวชกับสัญญาชัย สัญชัยสอนไปไหนมา สามวาสองศอก ไปกับเขาพักใหญ่ ถึงที่สุดได้ดี นัดหมายกับพระโมคคัลลานะเลย ถ้าเราเจอครูบาอาจารย์ที่ดีงาม อย่าทิ้งกันนะ

คำว่า “อย่าทิ้งกัน” มันยอกใจใจ เราศึกษามาจนหมดแล้ว ไปถามอาจารย์เลยว่ามีอะไรอีกไหม

จบแค่นี้ เธอเป็นอาจารย์ได้เหมือนเรา

ศึกษาอาจารย์จนหมดได้หมดพุงแล้ว แล้วตัวเอง เห็นไหม เอ๊ะ! มันไม่ใช่ ก็สัญญากันว่า ถ้าเจอครูบาอาจารย์ที่ถูกต้อง เราอย่าทิ้งกันนะ

ไปเจอพระอัสสชิไง ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่า ต้องดับที่เหตุมัน แก้ไขที่เหตุมัน

แล้วเหตุมันอยู่ไหน

จิตที่เวียนว่ายตายเกิดมันของเรา ก็ตัวตนเราทั้งนั้นนะ ความรู้เราทั้งนั้นนะ แล้วเหตุมันอยู่ไหน อะไรมันเป็นเหตุ เหตุอย่างไร

นี่ไง ถึงเวลาแล้วฟังเทศน์พระอัสสชิเป็นพระโสดาบัน ไปบอกพระโมคคัลลานะ เป็นพระโสดาบันด้วยกัน นี่ถ้ามันมีเหตุมีผลของมัน ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โอ้โฮ! เทศน์ว่าการอบรมบ่มเพาะนะ พระโมคคัลลานะ ๗ วันเป็นพระอรหันต์ พระสารีบุตร ๑๔ วัน ความรู้เยอะ นี่เชื่อไม่เชื่อ

แต่เวลาสิ้นกิเลสแล้วนะ ไม่เชื่อใครเลย ไม่เชื่อแม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะถ้าเชื่ออยู่มันก็แบบนี่ไง เพราะว่า เป็นความจริงในใจของท่านไง นี่ไง มันถึงเป็นอตุตหา หิ อตุตโน นาโถ โง อธิปไตยของใคร ใจของใคร ใครเป็นคนทำ แล้วทำแล้วได้อะไร ได้สิ่งใด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เออ! ใช่ ใช่

นี่ไง ความเชื่อเป็นศรัทธาไง ศรัทธาคือความเชื่อ กาลามสูตร ห้ามเชื่อ แต่ก่อนที่จะห้ามเชื่อได้ ก็อบตายนะ

ด้วยอำนาจวาสนาของตน คิดได้เอง รักษาเอง เป็นได้จริงขึ้นมาเอง สิ่งที่ได้จริง ไม่มีครูมีอาจารย์ ใครจะชักนำมา ไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการ มันจะเป็นมาได้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคอยตอกคอยย้ำขึ้นมา พระโมคคัลลานะนั่งสัปหงกโง่งมงวนะ พระสารีบุตรปัญญาเยอะมาก แล้วใครจะเอา แล้วเอามาได้อย่างไร

ไปดูขุฎิล ๓ พี่น้องสิ บูชาไฟๆ เราเป็นพระอรหันต์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปทรมานไง

เราเป็นพระอรหันต์

ทรมานแล้วก็

เราเป็นพระอรหันต์

จนชี้หน้าเลย ไม่ใช่

คอตกละเลยนะ สละได้ ความเป็นผู้ที่บูชาไฟ ฤๅษีบูชาไฟ ลอยบริวารนั้นไป น้องชายเห็นอยู่ค้ำน้ำตอเนื่องกันไง สามพี่น้อง แสดงว่ามีปัญหาแล้ว ขึ้นไปหาพี่ชาย คืออะไร

เราผิดพลาดหมด ทุกอย่างเสียสละหมด แล้วฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทศน์อาทิตย ใจ เป็นพระอรหันต์หมดเลย

เวลาจะสับจะโขก จะสับจะโขกอย่างไร แล้วมันข้อเท็จจริงอย่างไร อตุตา หิ อตุตโน นา โถ ตนเป็นที่พึงแห่งตน ตนอยู่ไหน ตนคืออะไร สำนึกได้ไหม เป็นจริงหรือเปล่า พิสูจน์ได้ทั้งนั้นนะ ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริงไง

แต่ถ้าจะหวังพึ่ง มันก็พึ่งพาอาศัย มันก็เป็นเรื่องโลกว่าสังคม นี่วาสนาของคน ภายนอก ภายใน ภายนอก ความรู้สึกนึกคิดนอกหมดนะ โลกียะ เรื่องโลก

แล้วโลกุตตระละ อะไรเป็นโลกุตตระ อะไรเป็นโลกียะวะ อ๋อ! ภูก็งงๆ อยู่นี่

งๆ ก็อยู่ที่วาสนา เพราะมันตั้งต้นขึ้นมาไม่ได้ไง ถ้ามันจะตั้งต้นขึ้นมาได้ วันพระ วันพระ วันโกนนะ ชาวพุทธไปวัดไปวาทำบุญทำกุศล

เราบวชใหม่ๆ อยู่กับครูบาอาจารย์ วันพระเนสซซิกทั้งนั้น วันพระ วันโกนไม่มีนอน ๒๔ ชั่วโมง ความเพียรหมั่นศรัทธา เวลาถึงความหมั่นศรัทธา หลวงปู่จวน อาจารย์สิงห์ทอง

คุณสิ จินชาวบ้านเขาทนไม่ได้ ไปฟ้องหลวงปู่ขาวนะ ว่าหลวงปู่จวนเร่งความเพียรจะบ้าจะคลั่งไปแล้ว

หลวงปู่ขาวนั่งยิ้มๆ เลย เออ! ก็กุสอนมันเอง

เวลาอาจารย์สิงห์ทองเดินจนทางเป็นร่อง ถ้าไม่มีความเพียร ความวิริยะ ความอดุสสาหะ มันจะเอาความจริงมาจากไหน

แล้วถ้าความวิริยะ ความอดุสสาหะอย่างนี้ ชาวบ้านเขาเดือดเขาร้อนเลย โอ้โฮ! มหัทศจรีย์ โอ้โฮ! จนแตกตื่น

ครูบาอาจารย์บอกว่า ก็กุสอนมันเอง ให้ทำอย่างนั้นนะ ทำอย่างนั้นไม่พอ ต้องเร่งเข้าไปอีกต่างหาก

นี่ไง โลกก็ยะกับโลกุตตระ

โลกก็ยะ นั่งพับเพียบเรียบร้อย กิเลสมันจะมาก้มกราบ กิเลสมันจะยอมจำนน กิเลสมันจะหงายท้องให้ดู มันสงบเสถียรเรียบร้อยใจ โลกใจ ก็กิริยามารยาท สวยด้วยนะ มหัทศจรีย์อีกต่างหาก โอ้ย! น่าชื่นชม

แต่เวลาครูบาอาจารย์ท่านฝึกหัดปฏิบัติ จนแตกตื่นนะ แตกตื่น ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริงไปไม่อย่างนั้นมันจะเข้าสู่ความจริงได้อย่างไร

ความจริง นี่พูดถึง เราเห็น เห็นสิ่งที่เป็นไป มันเศร้าใจ

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ถ้าเราทำคุณงามความดีของเรา เราทำของเรา มันคุณวิเศษ การวินิจฉัยมันแตกต่างกันไป

เห็น เห็นแล้วมันสังเวช สังเวชมันก็เป็นเรื่องโลก ถ้าโลกเขาอ่อนแอกันอย่างนั้น มันถึงอ
มีองอเท้า รอให้เขาเข้ามาช่วยเหลือทั้งนั้นนะ

แต่ถ้ามันเป็นธรรมนะ อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ เรารักษากฎิปไตยของเรา รักษาหัวใจของ
เรา มันจะดี มันจะชั่ว มันคุ้มครองดูแลหัวใจของเราได้ แล้วเราพ้นจากวิกฤตินั้นมานะ มันเป็น
เรื่องธรรมดา

แต่ถ้าเวลามันเป็นโลกๆ ไร งอมืองอเท้า หวังพึ่งเขาทั้งนั้น ให้เขาจูงจุมูกทั้งนั้น มันเป็น
กระแสสังคม กระแสโลก มันเป็นเรื่อง เห็นแล้วสังเวช สังเวช

มันอยู่ที่วาสนาของคนใด เขาเชื่อกันอย่างนั้น เขาทำอย่างนั้น เขาไปของเขาอย่างนั้น
ทำไมเป็นอย่างนั้น แล้วมีใครบ้างคิดโต้แย้ง คิดหาเหตุผล มีใครบ้าง แล้วถ้ามี มันต้องมี
ข้อเท็จจริงสิ ถ้าข้อเท็จจริงในหัวใจของตนนะ แล้วฝึกหัดขึ้นมาให้มันเป็นความจริงสิ แล้วความ
จริงขึ้นมา เห็นไหม นี่ไง มีแต่พระพุทธศาสนาเท่านั้น

ถึงขึ้นชมพูย่าตายายที่ได้รักษาคຸ່มครองดูแลพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนา ถ้ามีครูบาอาจารย์ที่เป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา มันสมบูรณ์แบบใน
พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รัตนตรัยสมบูรณ์แบบใด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม มีพระพุทธ พระธรรมเท่านั้น เทศนาว่าการ
พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม รัตนตรัยสมบูรณ์แบบใด เรามีพระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่อาศัยใด

แล้วพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน มันให้ใครเหยียบย่ำทำลายอยู่

ถ้าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานมันขึ้นมา พุทธะ พุทธะขึ้นมา เราก็แสวงหาของเราเพื่อสัจจะ เพื่อ
ความจริงในหัวใจของตน

มันเกิดสิ่งใดขึ้นมา มันเป็นเวรเป็นกรรมของสัตว์ ถ้าเวรกรรมของสัตว์ขึ้นมา ผู้ที่ฉลาด
เขาหลีกเลี่ยงเขาเว้นของเขา หลีกเว้นเพื่อความปลอดภัย แล้วการฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา เราก็หลีกเว้น

จากกิเลสค้นหาความทะยานอยากที่มันหลงเชื่อเขา ที่มืองอเท้าให้เขาชี้นำ ให้เขาเกี่ยวเหยื่อไป แล้วชีวิตของเรา เราได้อะไรมา ไม่เห็นได้อะไรเลย

ครูบาอาจารย์นะ สาธุ ที่ตั้งถามก็สาธุ เคารพบูชา ไฉ้ที่เตลิดเปิดเปิงมากมายมหาศาล หลวงปู่มันถึงบอก ไฉ้พวกแข่งหน้าแข่งหลังมันเยอะ

ไฉ้พวกแข่งหน้าแข่งหลังขึ้นมามันเหนือหลวงปู่มันทั้งนั้นนะ แต่มันบอกมันเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มันนะ แต่ทำอะไรมันบอกว่ากูใหญ่กว่า กูยิ่งใหญ่กว่า

ใหญ่กว่า ยิ่งกว่าด้วยทิวสิด้วยมานะ แต่กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมไร้สาระมาก แต่ที่มันเป็นไปเพราะคนที่ด้อยวุฒิภาวะ แล้วเห็นกระแสสังคมก็เชื่อตามๆ กันไป

แต่มันเป็นกาลามสูตร ห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อทั้งนั้น ถ้าเป็นข้อเท็จจริง เห็นไหม ลูกศิษย์กรรมฐานเขานั่งนิ่งๆ เขาเคารพกันที่หัวใจ นั่งนิ่งๆ ไม่เห่อเหิมทะเยอทะยานเหมือนกระแสสังคม

กระแสสังคม แสงใจ วิวใจ ยอดวิวใจ ปลุกกระดมกันอยู่อย่างนั้นนะ สุดท้ายแล้วไม่มีอะไรเลย

แต่ถ้ามีนะ นั่งสงบ สังคมสงบร่มเย็น ถ้าสังคมจะเดือดจะร้อน มันก็เป็นเพราะพวกยูเหี้ยทำลายทั้งสิ้น

ไฉ้เราสงบของเรา เห็นไหม พญาราชสีห์ ไม่ใช่กระต่ายตื่นตูม ไม่ตื่นตูมไปกับกระแสสังคม แต่เห็นแล้วมันปลงธรรมสังเวชใจ มันสังเวชผลของวิญญะ มันสังเวชผู้เวียนว่ายตายเกิด

กระแสสังคม แล้วเราก็อเวียนว่ายตายเกิดไปกับเขา เพราะเราเกิดกับโลก โลกคือวิทยาศาสตร์ คือทางโลก มันเป็นไปข้อเท็จจริง แต่ถ้าเกิดเป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์เหมือนกัน พระพุทธศาสนา ธรรมะ พ้นจากโลก วางโลกไว้ เราอยู่กับโลกโดยไม่ติดโลก

อยู่กับโลก อย่าไปตื่นเต้นไปกับโลก แต่ถ้าฝึกหัดปฏิบัติธรรม ต้องตื่นเต้นไปกับธรรม ตื่นเต้นคุ้มครองดูแลรักษาให้เกิดขึ้นในหัวใจของตน เองวัง